

Keleivis Karaliaučiuje
toj' Sėredą išdūdams kaš-
kas ant bilė tokio Būsto
pasteliotas su Būstpinin-
geis ant Bėrtainio Metū
4 Sgr. 9 Pf.

Keleivis

is

Jey kufai del Keleivio
Kunigui Kuršacziui ka-
rašyti norėtu, tay jo Oro-
mata ji rās Karaliaučiuje
Löbenichtsches Hospi-
tal Nė 1.

Karaliaučiaus Broliams Lietuvininkams Žinės parnešas.

Nė 17.

Karaliaučiuje. 25. Aprillė

1855.

3. Nedėldiene po Velykū.

Em. Jon. 16, 16—23.

Grom. 1 Petr. 2, 11—20.

Swieto N'apykanta.

(Persikaityk' Sono 15, 17—27.)

„Išganytingi Pėrsekėnėjimą kėnczią dēl Deishybės, nės jū Dangaus Karalyšte. Išganytingi este, kad Žmonės jus išgėdin ir pėrsekėnėj dēl manės, ir apskėlbi jus melodami.“ Matt. 5, 10. 11. Taip kalbėjo Ponas Jėzus Samiems. Diwo Karalyšte ant Žemės apsakhti pradėdams, ir apreiškė jiems, kad jie nū Swieto ne Meilės bet atpencz N'apykantės gaušė patirti; ogi sawo Darbą ant Žemės baigdams ir jau i Smerti eidams išk'artoi ir patmirin' šitą apsakimą liudidams, kad Swietas jus su ta pacze N'apykanta apnikšes ir kankišes, kure Ponas Jėzus patsai nū Swieto iškentėti turėjes.

Bet kaip cjonay Wiešpaties Burna kalbėjo, taip ir nusidame pilniausey. Tūk mės žinom, kokiūs skaudingūs Pėrsekėnėjimus Kristaus Apaštalai dēl Apšakimo Kristaus pašlowintojo Wardo iškentėti turėje, ir kaip Swietas wisur Kristaus Liudininkus Kalkėjimais, Rypėis, Mūšėis ir baisingiauseis Muczijimais bėdawojes, kaip Krikščionys tapę suroniti, wirinti, kėpti, deginti, Žveria sudraštyti arba ir šėip wisokiu baisingu Budu, kuri Žmonia Neprietelyšte tikė kaip nors išmisliti galėjusi, žawinti. Tokia Swieto N'apykanta prieš Kristu ir jo Mylimūsius, ir kōžnas, kurs Kristui nor tikray priklausyti, tas tur tōs N'apykantės Kartumą ragauti.

Berods musū Dienosa šita Neprietelyšte tarp musū macney suwaldoma ir ne gaun prieš Kristaus Tikincziūšias taip smarkauti; ale tacziau mės matom, kaip toji dar teb'ier, ir kaip Swietas lyg Vencugais surištas iš Papykio Dantis prieš mus griežia, o iš Diesōs! jey jis tikė kaip nors Walės ant to gautu, tay jis ir dabar dar Krikščionia Kraujo ne pacėditu, iki jis Kristaus Wardą, jey tai galima butu, ant Žemės i Plentą išgašėnės. Bet šitōs Walės ne turėdama šita Neprietelyšte norš Pasaloms issirodo ir pėrsekėnėj Karalyštės Waikūs, jey ne daugiaus, tay norš su Apjoku, Paniešnimu ir wisokiu Kankinimu, ir padaro jiems kur imanpdama wisokiu Apmaudū ir Szirdpėršōs.

Ule iš kogi ben randas šitas Papykis ir šita N'a-

pykanta prieš Kristaus Mylimūsius? taip mės galėtum-
bim nusidywidami klausti. Bet jau Wiešpats patsai to
Priežasti mums pasako: Todėl tai nusidūd, kadangi
Swietas tikė tai myl, kas jam prilgyšta ir kas nū Swieto
pra, ale Tikincziūs jis n'apkenczia dēl Kristaus Wardo.
Kods tą reiktu širdingiausey mylėti. Nės ar ne Pono
Jėzaus Wardas Swietui ant Išgėlbėjimo ir Išganimo
statytas? Ar tas Wardas bėdnoms Szirdims ne sal-
desnis už Medu irgi ar ne tasai gal musū wisus War-
gus i Dziausmą ir Linksmybę paversti? Uрги ben koks
sawo Protą turis Žmogus norėtu šėšdams gėlbanczeję
Kanką nū sawes atstumti ir prieš tą Meilę taip išpy-
kintis, kuri ji jau nugrimzdusi iš Mulwės ištrauktė
procewojas?

Ule mės jau ir to ne priwalom dywitis. Tūk tai
iš Apjėkimo nusidūst, kuriame Swietas ney sawo Iš-
ganytoji, o ir ney Pona Diwą ne pažysta, ney jo
degantiji Kerštą nereg, kuriūmi jisai Swietą dēl Griekū
Baishybės tur amžinam Prapūlimui padūti, ney jo bran-
geję Malone n'isteng išwyšti, kurioje jis wisus prapūlan-
cziūsius Griekininkus meilitu išgėlbėti, ir kurioje jis sawo
wiengimūšiji Suny dawes, jeib wisi i ji tikė ne pra-
pultu, bet amžiną Gynatą apturėtu. Žodis apie Wieš-
paties Kerštą ir jo Meilę Swieto Waikams tikė Tri-
kinimas ir Nepakajawimas, kad jie ne gaun pagal sawo
Pasimėgimą griėšiti ir sawo Geidulius pasekti. Iš to
atsieit ta N'apykanta.

Bet ak, Bėda! Ak, Bėda Swietui dēl tokio
Apjėkimo ir tokios N'apykantės. Kurs Kristaus My-
limūsius n'apkencz, tas Kristu n'apkencz, o kurs Kristu
n'apkencz, tas ir ghwaji Pona Diwą ir jo Malone
n'apkencz. Dgi kur ben tas Bėdnasis rās Pagalbōs, kurs
sawo wienatiję Pagalbą Kojomis mindžioja? Dgi tu,
Prieteliau, kōkē Szirdi tu turi prieš Kristu, prieš jo
šlownaji Wardą ir prieš jo Malone? Toktai galėsi jau
išpazinti išdabodams, kokia tawo Szirdis prieš Kri-
staus Mylimūsius ir prieš jo Ewangeliją. Rasi bene
ir tawo Szirdis Papykiu ir N'apykanta pasipildo taw
ant Karalyštės Waikū nužwelgiant; ir rasi tu Kristaus
Wardą n'apšėdams jau ir bodiēs šitą patė Liudimo
Žodi persikaityti arba škaitant klausytiis. Jey taw tasai
grasus ir tu tą šubrey aplenkdamš šitame Laikė tikė
Swieto Nusidawimū jėškai ir meilitumbei, kad tame
Ewangelijōs Žodzio weikiaus po Wisam ne be rāstus,
tay žinok, kad ta Neprietelyšte prieš Kristu, apie kure

mės šėndien kalbam, ir tawo Szirdije tikray išpaaknijusi. At tay nusigast, at tay šubinkis prie Kristaus Kryžiaus parpuldams Susimillimo ir Atleidimo issiprašytis, ir daryt tai ypaczey Prisiwertimo Dienoj, jeib tu busenziam Kerstui išbegdams gywas išliktumbei ir Pakajū Dziaugsmą bey Išganimą igtumbei.

Bet galiąsey ir jums jus Kristaus Prietelei ir ant Išganimo Šrinktieji, jums parodo Wiešpats, kaip jus šitą Swieto N'apykantą lengwjausey istengsit istriwoti. Ar ne girdit, kaip graudzey, kaip meilina, kaip aptrey jo Meile Samūsius graudena tarydama: „Tay jums isakau, kad kīts kītą mylētumbit.“ At Swieto Neprietelyste labay karti, bet kīts kītą mylėdami mes jōs Kartumą prasifaldisim; tōs Nasta labay sunki, kīts kītą mylėdami mes tōs Sunkumą pasilengwisim. Ale kad prie Swieto N'apykantōs dar pareit ir Waidas, Nesutikimas ir N'apykanta tarp musū pacziū, kad tarp musū wiens eit po Dėsinės, kīts po Kairės, kad koznas sawę pati per ismintingą, bet sawo Broli per paiką, sawę pati per šwentą bey teisu, bet sawo Broli per neshwentą bey neteisu laiko, kad Draugysziū Atsifširimuse Meilės Ryšys tarp Kristaus Tikincziujū sudraštomas, kad Szirdis nū Szirdiēs atšifirdama Papykiu ir Kartumu pasipildo: kaip cze bus galima be Pasipiktinimo Swieto Neprietelyste pakelti ir su ataususe Szirdimi apie Kristaus Meile liuditi. Bet, at Pone Jezau susimilkis, kiel tame Dalhke tarp Kriepczioniū, o ir tarp gywujū, susigriešijama? Dgi kokie Szirdziū Suardimai ir musū Tarpe jau yra nusidawe, arba kėfos nusidūti?

Tangi Maldū bey Prisiwertimo Dienoj sawo Griekū affimindami ir tū dėley Malonės ir Atleidimo issiprašydami n'uzmirškim ir to didziojo Grieko su ūšaromis affiprašytis, kad mės kīts kītą ne gana mylėję. Tay tikray ir mums musū Ponas Jezus jū daugiaus ir apscziaus atsus sawo šwentąję Dwasę, kuri mums Pona Jezū ir jo Malonę jū labjaus persšwiesdama mus dėl Swieto N'apykantōs, o ir dėl wisū kītū Wargū saldziu Palinksminojimu papildis ir mums Sylōs suteks, apie sawo mylimąjį Pona Jezū, kīts kītą mylėdami stiprey liuditi, idant Swietas jau ir iš šito dangiško Meilės Spindulio išpažintu, kad Ponas Jezus tikray yra gywasis, galingasis ir Samūsius išganasis Wiešpats, beje tikray ir musū Wiešpats, paslowints ant Amziū Amziū. Amen.

Išvilgis i Rytū Žemę.

Pagonū Wieros.

Drusai. Parsai.

Jau Kartą mės ant Rytū Žemės nuzwelgēm ir matēm, kaip czionay momėdoniškoji Wiera labay daug Dušiu Tamsybeje ir Smertiēs Szepeliūse laikanti, taipo, kad Kristaus Malonės Ewangėlija i tases ne gaun isi-

wersti ir jeses iš Prapultiēs išgelbėti. Beje Momėdonai tik i wiengą Diewą, o todėl jie ir tiesiog tarp Pagonū ne rokojami; tacziau jū Diems n'iera tikrais, kadangi tasai ne tas, kuri Ponas Jezus kaip sawo Diewą apreiskęs, ir Išganimo Kelias, tenay mokinomasis, taipiau ne tas, kuri šwentoji Dwasę mokinusi, o ir dar mokin, bet yra Momėdo susapnotas, Kuną ir jo Geidulius pašelpjās, Didystę augings, ir todėl ne gadnus, ant Išganimo nuwesti. Todėley mės Momėdonū Wiera, jey ne per tikra paczę Pagonystę, tay tacziau per tokę Pušpagonystę turim išpažinti, kurioje ney wiena Dušia ne gal iš Prapultiēs i Gywasti pareiti.

Prie šitū pušpagoniškū Momėdonū randas Rytū Žemėje jau jōs Pryšakij, arba wakariniosa Dalisa Ūzijōs, dar daug kītū Wierū, kurios yra powisam pagoniškos. Bet mės tas ne galim ir ne norim wisas aprašyti, nės Skaitlius wisū Wierū ir Wierėliū, Wierōs Draugysziū ir Draugysziū, czejau randamū, yra didis, kurios per Sumaisšimus krikščzioniškos, žydishkos, momėdoniškos ir šids bey tōs pagoniškos Wierōs yra pasidariusios, ir lyg iš Popū bey Skwernū suseginėtos, wiena wis bėdningesne ir paikėse už kītą. D priegtam iki šiol ir dar ne daug galima buwo, tujū Wieras wisur tikray istarditi; ale tief zinoma, kad tosa Dušidōs ne tur išganancziōs Szwiesybės. Tikt Porą tū pagoniškujū Wierū mės šiczion paminėsim. Pirmajauscy pasipasašolim apie Drusū Wierą.

Drusai yra nekuri žmoniū Giminė, Libanono Kalnyūse gywėnantiji, koki 100,000 Galwū dide. Didžiausioji Dalis šitū žmoniū gywėna kaip Eigonai be jokidōs Wierōs, ir sakos weif krikščzionys, weif Momėdonai esą. Tikt mažas Dalhks tarp jū yra ypatiską Wierą priėmęs, ir tur Wajnyczziū bey šwentū Knygū, ir šlapstos labay su sawo Wiera bey Wierōs Paunkimais. Balwonū tieji beje kaip rodos ne garbin, ale ką mės iš jū šwentū Knygū tirti gawę, tay yra beprotiškas Sumaisšimas momėdoniškū, krikščzioniškū ir rytzemishkay pagoniškū Dalhku, kurfai Galwoje nekurio lyg iš Ūmo išėjusio Smarkininko, Wardu Hakon, pastojęs, ir n'iera wertas, kad apie tą toliaus daug ko kalbētumbim. Tikt wiengą Paikystę iš tōs Wierōs pasakysim. Wiens žodis jū Wieroj yra tasai: „Drusū Diewas ne nor, kad jo Waikai pasiprocewotus, ji pagarbinti. Šis wienat per sawę šlownas ir ne nor nū sawo Waikū Procēs bey Apšifunkinimo.“ Drusai yra labay neshwanus, smarkus, Kraujo trokštą ir Kerstininkai, ale šep Smeczzius priimą ir sawo Pazadėjimą laiką.

Su Drusais podraugy gywėna toj pacziōj Szalij kelios kitos žmoniū Giminės, kaip antay Anserijėnai, Ismaėlijėnai ir Kedamežerėnai iš Wiso kokia 200,000 žmoniū. Tujū Wieros daug Dalhūse prilhygsta Drusū Wierai, tikt kad tosa dar daugiaus Paunikimū ir Beprotyszziū randas, kaip antay prie Anserijėnū mislijama, kad žmogaus Dušia Smertij iš Runo išėjusi i kitus Gywolius ieinanti, kaip antay: Kas i jū Diewą ne tikėjęs, tas po Smertiēs i Szuni,

Ašila, arba Kiaulę pavercziamas; kurs Pasleptines jų Wierdōs ne gana wiernay saugojęs, to Dupia pareit po Smertiēs i koki žyda, ar Kriščzioni arba Mome-donā; bet kursai sawo Wierai wiernas paslīkēs, tas pasirodo po Smertiēs wis gražesniame, o potam wēl gražesniame žmogīškame Kune, ir wis taip toliaus, iki kol jis i šwiesę žwaigždę prie Dangaus pavercziamas. Špmaēlijēnai waro begedīškā Balwonyste su wiena jauna Mergaite ir gwynena toliame nelemtame ir begedīškame Pasileidime, kuriame Tėwai su Dukterimis ir Sunus su Motinomis Kraujo Gėdoje laikos. Kedamezerēnai tiesiog Welnio meldzias Paweīskle jodū girinių Zalcziū, kurius jie mislij Welniui labay mielus ēsanczius ir jam apie žmoniū Pasielgimā žinę dūdanczius.

(Dar ne wiskas.)

Karo Dalyfai.

Prie Sebastopolės grauža Kanulės nepaliāuti-nay, ir Sudraugawotiejū pasiprocewoj, kiek tikt imanā, anōs Festungōs Szancus susaudidami sugrauti, jeib jie czionay Szukiū pasidare pro tases tenay isiwertki galētū; ale Rusai ginas macniāusey, o kas Sudrauga-wotujū Dienoje sugrauta, tai Naktimis Rusū wis wēl attaisoma. Daug Kraujo teka anoj Karo Wietoj ir Daugybė Motinōs Sunū tur tenay sawo Gynastū pa-likti. — Bet Engländeriū Kariszkujū Szėpjū jau kelios yra i musū Jures ibėgusios, o ir jau keles Rusū Szė-pis su Saworais pagrėbusios, wiena tujū Engländerei yra i Klaipėdā ant Pakawonės nugabėnē. — Ale Wyno Mieste Sutikimas dar ney iš Tolo ne padary-tas. Jus žinote, kad Sudraugawotiejū yra keturis Da-lykus state, ant kuriū jie nor Pakaju padaryti; tris pitū Dalykū nor Rusū Ciecorius kaip sakoma priimti, ale dėl ketwirtosj dar wis Waidas, o tai tas, pagal kuri turinti Rusū Macis ant jodujū Juriū pamazinta tapti. Šp Pirmo kalbejo Engländeriū bey Francuzū Ceitungos, kad reikiant Sebastopolio Festungā, prie-kuriōs rusiszkujū Karo Szėpjū žbėgis randas, abelnay išpustiti; ale matydami, kad jie anā Festungā wos ištengs laimėti, tay Sudraugawotiejū nor tasej rods czėlā palikti, ale jie nor Rusū Ciecoriui uždrausti, czio-nay tiek Kariszkujū Szėpjū prilaikyti, kiek jam pamėgst. Bet Rusū Ciecorius wēl ne nor sitā Uzdraudimā pa-kesti, bet jis nor sawo pilnā Walę palaikyti, Skaitliu sawo Szėpjū padauginti ir pamazinti pagal sawo Pa-mėgimā. Ant to stow dabar Supnekejimai Wyno Mieste, ir ne žinoma, kaip jie ant Galo wirs. Bet tam Tarpe yra Francuzū Ciecorius Napoleons su sawo žiupone Ciecorėne i Engländeriū didiji Miestā London nukelia-wēs, prie Engländeriū Karalėnės apsilyktyti, ir kaip rodos ję ant jų stipresnio Karawimo perkalbėti, o Eng-länderei sitā sawo Sweczją garbin, kiek imanydami ir žmones Londone wis Pulkais werzias jį pamatyti. Ale kas jin kaip ilgay trylus tay Dės kitaip gal wirsti ir

šitas mylimasis ir aukštay pagarbintas Sweczias gal sawo Karđā beweiš prieš Engländerius, sawo darbar-nyškiszius Prietelius, traukti ir jus Karū apnikti, kaip jo Awyns nabastininkš Ciecorius Napoleons pirmasis kone per wisā sawo Amži su Engländeris karawēs, iki kol jie jį i kitā Swieto Kraštā nugabėnē ant Salōs Sankt Helena Apkalime laike iki Smertiēs.

Bėda Wylsōs Pakalnėsa

dar bais didele, ale Wiešpats pabydin aniems Bėdā, kencziantiems ir Gelbėtojū. Taryp tujū randas ir musū Wiešpats Karalius, Wiešpatėne Karalėnē bey šlownasis Prusū Princas. Tie sawo Domanas atfunte musū Ponui Oberpresidentui, jam podraugey ir wis Gromatas atrašydami, kures aš šiczion Paecilumis išdrukawodisū. — Wiešpats Karalius taipo rašo:

Giley Dufioj pagrudeš iš tōs didziōs Bėdōs, kure diwiszkoji Waldzia Dali Prusū Prowincōs per Wylsōs Wandens Iwanus atlankiusi, atfuncziū Aš Zums, atsiliepdams ant Jusū žinės nū 4tojo š. M., ant kiek tiek Pamazinimo didziāusiosidē Bėdōs situs penkis Tufstanczius Doleriū iš Mano paties Šfrynēs, kuriū Wartosimā ant Palengwinimo didziāusiosidē Bėdōs Aš Zums pawieriju.

Szarlottenburgkij, 14. April 1855.

Friedrich Wilhelm.

Bet Wiešpatėnēs Karalėnēs Gromata taip rašyta:

Aš Jusū Man su Gromata nū 4 tojo š. M. at-sustaji Aprašimā negirdėtosiōs Wandens-Bėdōs, per kure šime Mete graziōsios Wylsōs ir Rogatōs Pakal-nēs išpustitos, su širdingu Draugapajutimu esmi štai-cziusi ir išpildau Priewolę Sawo Szirdiēs, Zums ant Palengwinimo Wargū, per tą pastojusijū, Tufstanti Doleriū atsusdama. Wartosimā pitū Piningū Jusū Ššmanimui ir Pailsilaikimū Pazinimui padādama pasliēkmi Aš Jusū maloningoji

Elisabeth.

Szarlottenburgkij, 12. April 1855.

Bet galiāusey šlownasis Prusū Princas taipo rašo:

Žine apie tą Nepalaimā, kuri su išpustijancze Mace ant Wylsōs Pakalnēs iwirtusi, ir per kure Pasitūrėjims hito šep taip didėy peržegnoto Kampe ant ilgo Czėso išnaikintas, yra Mano Szirdi jų šlaudziaus užgawusi, kadangi Aš, at Bėda, perludits esmi, jog Iwanams taip labay toli ir placzey nutėkus, jau ir iš wisū Pusiu gelbant i Bėdā parejusiems tikt menkas Atpildimas už jų sunkes Šškabas gal nusidūti. Man bey Mano Paczei pareitis, ant Palengwinimo Bėdōs sawo Dalykā pridėti ir prisuncziū Zums šiczion Tufstanti Doreliū, kaip Musū Pagalbōs Dali, melsdams, kad Jus toktai

ant Parupinimo priwalingiaūsids Reikmenės meilingay suwartotumbit. Podraugen ūs ir dar priženklinu, kad dėl Uklimo Mano Daliės nū Mano Pomyščiu Flatorods bey Krojančōs kas Reikals yra dawadita.

Berlyne, 14 taji Aprili 1855.

Prinz von Preußen.

Tai po isrodo musū Wiešpats Karalius, Karalėne bey Prusū Princas sawo Meilingumą pries Bedą kencziančiūsūs Žemės Waikus. Ponas Diemas te atlygin jiems sitą wiernąją Meilę. Bet musū Pons Oberpresidentas, kursai tikt pirm Trumpo iš ano aptwinusiojo Kampo šen pargryžęs, Panedėlij 23 tiji wēl tenay nukeliawo, kaip rodos anas atsustasēs, o ir šep jau subėtasēs Domanas tenay nugabenti ir už tujū tinkanti Špėdaliimą rupinti.

Lenkū Žemėje

jau wēl Galwijū Gašimas pasidareš, butent Kreišūse Pomza bey Augustowo. Dgi todėl yra dabar ant wiso to Darpo nū Johannisburkio Kreišo Mozurūse iki Remuno Pietuwoj uždrausta, Galwijū, Awjū, Kiauliū, Dškū, Szuniū, Zasiū, Włstū, Skurū, Ragū, netirpiū Laukū, jautendōs Miesdōs, Mieslū, Szieno, Szaudū ir wartotū Staldo Rykū iš Lenkū Pusēs i musū Žemę per Kubežiu pergabenti. Dgi ir Žmonėms, apie kuriūs pagal jū Stoną ir Dawadą mislitina, kad jie su serganczėis Galwijais apsiējē, arba šep ko Darbo turējē, ar jau powisam ne Wale, šen per Kubežiu pereiti, arba jie tur pareidami po Užweizdėjimu nūgrunczēy apsiczyšiti.

Wisofia Zine.

Szale Klaipe dās yra 17. Aprili garinė Szėpis per arti prie Kopū Kampo prisukdama, arba per šaudu Wėji užwaryta ant Seklumōs parėjusi ir cje taip isitrenkusi, prakiurusi ir potam Zuriū Wilniū sumusta, ir nūgrimzdusi, jog gelbantieji Botai, kaczeng jie kiel tikt dėl Prieswėjo ir Wilniū Smarkumo galima buwo ant Pagalbōs prisiškubino, taję tacziau jau nūgrimzdusę rādo. Šp fokio Szimto Žmoniū, kuriūs ana Szėpis i Klaipe dā ant Darbo prie naujo Pabudawojimo nūdegusiuju Butū gabeno, yra tikt du gywu islikusiu, kuriūdu buwo ant Masto ussilipusiu. Kiti wisi Žmonės, kurie tikt ant andō Szepiēs buwē, wisi, wisi nuskendē. Wiešpats te pasigail paliktujū Našliū ir Siratū. Zmogau, buš mirti gataws.

Szaurinēs Amėrikōs didziame Mieste Neu-York randasi dabar fokie 20 Tūkstančei Žmoniū, kurie iš

musū Žemjū tenay nusikąinę bagotais pastoti, ale jie be Darbo aplinkuy besibastydami badmirščioj. Wargdieniū Bute ano Miesto randasi 7000 Žmoniū, o tarp tujū fokie 6000 Ateiwjū.

D o w a n o s.

Ant Ewangėlijōs Pasuntinystēs Darbo atsunte nū 1. Nowemberio pernay Meto iki dabar tiesiog i Pasuntinystēs Kasē: 1) Pons Kun. Hecht iš Katyczū nū R. M. iš S. 10 Sgr. — nū E. R. iš B. 2 Sgr. — nū A. M. iš A. 1 Dol. — nū E. S. iš K. 5 Sgr. — M. U. iš M. 5 Sgr. — Reminētis iš M. 1 Dol. — J. E. iš R. 15 Sgr. — E. D. iš L. 10 Sgr. — 2) Pons Mok. Pappatis iš Laukndōs už Pas. Laišk. 5 Dol. 20 Sgr., o šep surinkēs 7 Dol. 20 Sgr. — 3) Pons Kun. Hassenstein iš Szakunū nū J. E. iš S. 5 Sgr. — nū E. S. iš B. 10 Sgr. — nū M. D. iš S. 2 Sgr. 6 Pf. — nū A. G. iš S. 2 Sgr. — nū E. iš J. 10 Sgr. — nū J. E. 5 Sgr. — nū A. E. iš P. 5 Sgr. — už Pas. Laišk. 20 Sgr. — 4) Pons Kun. Kopienus iš Szwartzortēs 1 Dol. — 5) Pons Kun. Zippel iš Priekulēs surinkēs 127 Dol. 15 Sgr. — už Pas. Laišk. 2 Dol. 15 Sgr. — ant Pasuntinystēs Darbo tarp Zydu 18 Dol. 6) Pons Kun. Bronko iš Laukšpōs 1 Dol., o surinkēs 2 Dol. 10 Sgr. 3 Pf. — 7) Pons Kun. Fiedler iš Ruskū nū sawo Pamokslininkū 2 Dol. 15 Sgr. — 8) Pons Kun. Lengnik iš Kalininkū nū M. 10 Sgr. — 9) Pons Schmidt iš Saalau 1 Dol. — 10) Pons Kun. Gessner iš Budwēcziū 5 Sgr. — 11) Žup. F. iš H. 1 Dol. — 12) Pons Kun. Hecht iš Malwijko 1 Dol., nū M. iš D. 5 Dol. — G. iš G. 1 Dol. — S. iš M. 15 Sgr. — S. iš R. 1 Dol. — P. iš R. 15 Sgr. — B. iš E. 1 Dol. — B. iš P. 10 Sgr. — S. iš R. 10 Sgr. — S. iš J. 15 Sgr. — 13) Pons Wyff. Pateaux iš Rusknēs 1 Dol. — surinkēs 2 Dol. 15 Sgr., — o ant Jeruzalēs 1 Dol. 17 Sgr. 6 Pf. — 14) Pons Kun. Sturns iš Saugū 1 Dol. — už Pas. Laišk. 1 Dol. 20 Sgr. — surinkēs 7 Dol. 10 Sgr. — 15) Pons Kun. Kauschke iš Serittū surinkēs 1 Dol. — 16) Pons Kun. Müllner iš Piktupėnū 1 Dol. — už Pas. Laišk. 1 Dol. — nū J. iš B. 1 Dol.

Prekē Karaliaucziuje 25. Aprili.

Amiečiai 110—118 Sgr.; Rugieji 60—68 Sgr.; Mėžei bibieji 53—56 Sgr.; mažieji 50—53 Sgr.; Amijos 38—40 Sgr.; Zirnei rain 60—72 Sgr.; balt. 62 Sgr.; Kopūtēs 40 Sgr.; Szienis 20—26 Sgr. už Centneri; Szaudai 120 Sgr. Kapa. Swiestas 7 Sgr. už Swarg.